

Комунізм створюється працею мільйонів

Шоста сесія Верховної Ради Української РСР

Вчора, 27 грудня, з Києва продовжувала свою роботу шоста сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання.

О 10 годині ранку відкривається чергове засідання сесії. За столом голови — заступники голови Верховної Ради Української РСР Є. Т. Зінківська, М. К. Лазуренко, М. С. Слободянюк, К. Ф. Стародубов.

Депутати і гості тепло зустрічають появу в ложах керівників Комуністичної партії та уряду України товаришів О. І. Іваницько, І. П. Казанця, Н. Т. Кальченка, Д. С. Коротченка, М. В. Підгорного, І. С. Сенина, В. В. Щербинського, В. К. Клименка, а також членів Президії Верховної Ради, міністрів Української РСР.

Робота сесії Верховної Ради УРСР яскраво відображає глибоке розуміння українським народом історичних завдань, поставлених ХХІІ з'їздом КПРС, його монолітну згуртованість навколо Комуністичної партії і її лєнінського ЦК, очолюваного товаришем М. С. Хрущовим. Депутати розповідають про гаряче прагнення трудівників республіки разом з усіма радянськими людьми якнайшвидше перетворити в життя грандіозні накреслення партії.

В дебатах виступили депутати: О. Д. Сурвачова (Луцький виборчий округ Волинської області), П. Ф. Кайкан (Косівський виборчий округ Станіславської області), Ю. В. Бурак (Львівський — Залізничний виборчий округ Львівської області), голова Українського республіканського

об'єднання «Укрсільгосптехніка» В. І. Кривошеєв, депутати М. В. Хорунжий (Гарунинський виборчий округ Одеської області), О. Г. Селіванов (Білгород-Дністровський виборчий округ Одеської області), С. Д. Бушнев (Рубежанський виборчий округ Луганської області), М. П. Суркін (Феодосійський виборчий округ Кримської області), І. М. Ілляш (Тернопільська область), І. Ф. Левченко (Волочинський виборчий округ Хмельницької області), М. П. Мазуленко (Тростянецький виборчий округ Сумської області).

З заключним словом виступив заступник Голови Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР депутат П. Я. Розенко.

Верховна Рада одностайно приймає Закон про Державний план розвитку народного господарства Української РСР на 1962 рік.

З заключним словом виступив міністр фінансів УРСР депутат А. М. Барановський.

Верховна Рада одностайно приймає Закон про Державний бюджет Української Радянської Соціалістичної Республіки на 1962 рік і Постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1960 рік.

Далі Верховна Рада переходить до розгляду третього питання порядку денного — затвердження указів Президії Верховної Ради Української РСР. З доповіддю виступив секретар Президії Верховної Ради Української РСР депутат А. Н. Зленко.

Верховна Рада одностайно приймає Закон про затвердження указів Президії Верховної Ради УРСР і внесення змін у статті 18 і 45 Конституції (Основного Закону) Української РСР, а також Закон про внесення змін до статті 2 закону Української РСР від 31 травня 1957 року «Про дальше удосконалення організації управління промисловістю і будівництвом в Українській РСР».

Приймаються постанови про затвердження указів Президії Верховної Ради УРСР про призначення голів Державних комітетів Ради Міністрів УРСР, Закони про затвердження

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 156 (507)

П'ятниця, 29 грудня 1961 р.

Ціна 2 коп.

указів Президії Верховної Ради УРСР — «Про зміну статей 24 і 80 Кримінального Кодексу Української РСР», «Про відповідальність водіїв автотранспорту і міського електротранспорту за керування транспортом у нетверезому стані», «Про доповнення Кодексу Законів про сім'ю, опіку, шлюб і акти громадянського стану Української РСР статтею 28/1»,

«Про дальше обмеження застосування штрафів, що накладаються в адміністративному порядку». Верховна Рада прийняла постанову про зміни у складі Верховного суду Української РСР.

На цьому шоста сесія Верховної Ради УРСР п'ятого скликання закінчила свою роботу.

(РАТАУ).

Всесоюзна нарада в питаннях ідеологічної роботи

МОСКВА, 28 грудня. (ТАРС). Сьогодні на Всесоюзній нараді в питаннях ідеологічної роботи закінчилися обговорення доповіді секретаря ЦК КПРС Л. Ф. Ільчова «ХХІІ з'їзд КПРС і завдання ідеологічної роботи партії». В дебатах на доповідь взяли участь 35 чоловік.

З коротким заключним словом виступив тов. Л. Ф. Ільчов. Підбиваючи підсумки дискусії, він відзначив, що на нараді відбувся діловий, творчий обмін думками в корінних питаннях ідеологічної роботи. Нарада ще раз показала, що всі види ідеологічної зброї нашої партії, нашого народу є в повній бойовій готовності.

На літаках Москва—Мирний Фініш на землі Антарктиди

27 грудня на льодяному аеродромі поблизу південно-полярної обсерваторії Мирний приземлився другий радянський повітряний корабель «ІЛ-18», пілотований відомим полярним льотчиком А. Поляковим.

Таким чином перший переліт радянських важких турбогвинтових літаків з європейського континенту на радянську антарктичну станцію Мирний блискуче завершений. Льотчим проклали нову полярну трасу загальною довжиною 25 793 кілометри. Шлях через чотири континенти — Європу, Азію, Австралію і Антарктиду та два океани Індійський і Тихий літак «АН-10» пролетів за 48 годин 27 хвилин, а «ІЛ-18» за 44 години 34 хвилини льотного часу.

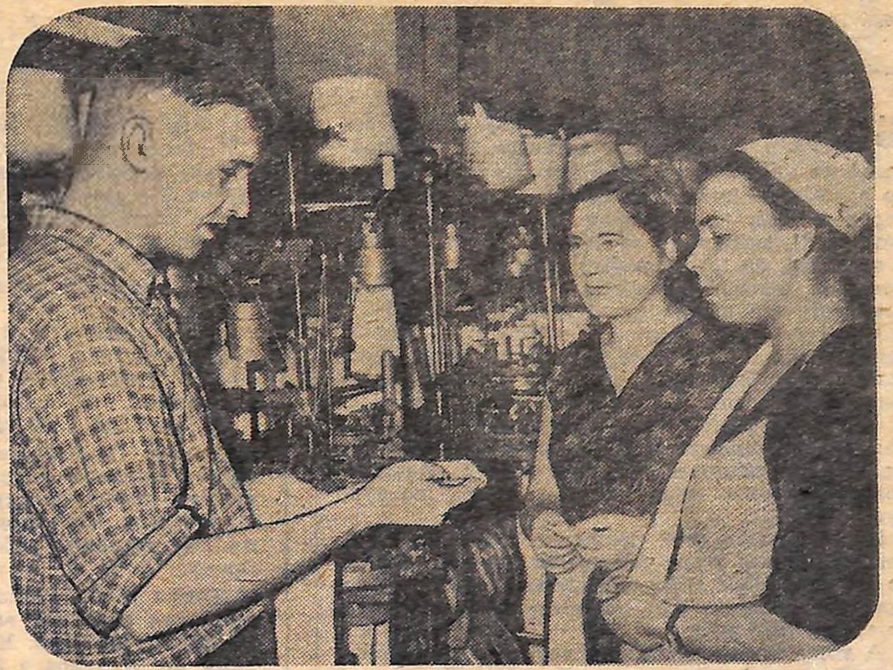
Протягом усього маршруту з літаками підтримувався безперервний радіозв'язок.

На борту турбогвинтових літаків до далеких берегів шостого континенту прибули 34 чоловіка. Серед учасників перельоту — група наукових співробітників сьомої радянської антарктичної експедиції на чолі з відомим полярним дослідником Героєм Радянського Союзу М. Острєкіним, а також представники преси, радіо і кіно.

Очололють переліт начальник Головного управління Північного морського шляху Міністерства морського флоту О. Афанасьєв і начальник управління полярної авіації Цивільного повітряного флоту СРСР Герой Радянського Союзу М. Шувалов.

Учасники перельоту — радянські полярні льотчики Цивільного повітряного флоту довели реальність встановлення регулярного авіаційного зв'язку з шостим континентом.

(ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднатесь!

Бригада в'язальниць Кіровоградської панчішної фабрики, яку очолює Олександр Пасічник, зміняє в місяць перевиконку завдання при відмінній якості роботи. Нещодавно бригаді присвоєно звання колективу комуністичної праці.

На знімку: бригадир Олександр ПАСІЧНИК дає завдання в'язальницям Ользі ДЕМЕНЮК і Наталії БОРОДІНІЙ.

Фото К. ВАСИЛЬКА.

На адресу райкому були зауваження

В ПЕРІОД всенародного патріотичного піднесення, викликаного ХХІІ з'їздом Комуністичної партії, відбулися звітні вибори в первинних комсомольських організаціях, проходили районні і міські комсомольські конференції. На них комсомольці були особливо діловими, принциповими. Кожен молодий трудівник з великою міркою підходив як до своєї особистої діяльності, так і до роботи всієї комсомольської організації. Немало було висловлено критичних зауважень на адресу райкомів, внесено багато конкретних пропозицій щодо поліпшення їх роботи.

Саме з ліквідації викритих комсомольцями недоліків, з оперативного реагування на зауваження повинні розпочинати свою роботу новообрані райкоми, їх бюро і секретарі. З того, яке відображення знайшла ця критика в повсякденних справах райкомівців, можна робити висновки, наскільки вони цінують довіру комсомольців, прислухаються до їх голосу.

У кожному райкомі вже повинен бути розроблений в деталях план заходів по виконанню критичних зауважень і пропозицій. І не у вигляді папірця, захопаного про всяк випадок десь під сукном, а в живому втіленні, в щоденній роботі.

Тільки користь для загальної справи переслідували зауваження і претензії, що були у комсомольців до своїх райкомів. Так, на звітно-виборних зборах первинної організації радгоспу «Маріампільський» висловлювалося побажання, щоб частіше бували там працівники Петрівського райкому комсомолу, щоб конкретніше керували справами, більше допомагали. Взяв до уваги цю критику інструктор РК ЛКСМУ М. Саєнко і тепер, часто буваючи в радгоспі, допомагає організувати й проводити комсомольські збори, бере участь на засіданнях комітету. При такій неослабній увазі з боку райкому життя первинної організації стало жвавішим, комсомольці вже виробили плани на 1962 рік, приступають до їх здійснення.

Та в деяких райкомах помітні наміри знехтувати критикою, як кажуть, пропустити її мимо вух. Або ж гірше то-

го — підмінюють справжнє реагування паперовою метушею. Бо як же інакше назвеш оті, з дозволу сказати, заходи, які «розробили» в Новоукраїнському райкомі ЛКСМУ? Інструктори потрудилися над складанням петиції, в якій більше двадцяти пунктів, — перерахували загалом основні, відомі всім, питання комсомольської роботи. Але жодного слова немає про те, які ж саме і чий були зауваження, що практично намірено зробити, в якій строк, хто несе відповідальність. І, взагалі, чому ж все-таки цей папірець зветься «Планом заходів по реагуванню на критичні зауваження»? Навряд чи зможе на це відповісти перший секретар райкому ЛКСМУ Анатолій Литвин.

Судячи з того спокою, який панує серед працівників Новопраського райкому комсомолу, і з благодушного настрою його секретаря М. Заболотної, можна подумати, що на адресу райкому не було жодного критичного зауваження. Але ж ні: ними рясніють протоколи звітних зборів первинних організацій та районної конференції. Ось основні з них: в районі погано працюють народні дружини, серед комсомольців слабо поширюється комуністичне змагання, не всюди створено низові колективи фізкультури. А що ж райком у відповідь на такі серйозні претензії? Відповіді поки що ніякої.

У вищій мірі безтактно повів себе перед комсомольськими зборами працівник Добровеличківського райкому ЛКСМУ т. Доній. Комсомольці артілі імені Пархоменка, користуючись його присутністю на звітно-виборних зборах, висловили прохання, щоб райком допоміг в організації вечора відпочинку колгоспної молоді, щоб їм передали кращий досвід проведення таких вечорів. Але т. Доній не лише не виконав даної тут обіцянки, але й жодного разу після того не з'явився у колгоспі.

Працівники райкому ні на мить не повинні забувати, що від того, як зв'яжуть вони на висловлені комсомольцями критичні думки, залежить їх авторитет серед молоді, що спрямовані ці зауваження на звершення великих справ, якими живе нині комсомол.

За особистий вклад у побудову комунізму

БРИГАДА свердловальників, яку очолює Володимир Полудень з третього механоскладального цеху заводу «Червона зірка», вже давно завоювала добру славу на заводі не тільки серед молоді, але й серед «ветеранів» виробництва. Її поважають за наполегливість в праці, в навчанні, за міцну робітничу дружбу. Цій молодіжній бригаді присвоєно звання колективу комуністичної праці імені ХХІІ з'їзду КПРС.

Ось і сьогодні бригада виконала 7-годинне завдання за 5,5 години. Кілька місяців тому цього було б досить, щоб хлопці і дівчата з піднесеним настроєм розійшлися по домівках. А зараз вже й це не вдовольняє свердловальників. «Як працювати в четвертому році семирічки, як практично підготувати себе до життя в комуністичному суспільстві?» — ось що турбує їх.

Підраховувавши свої можливості, бригада вирішила виконати план четвертого року семирічки до жовтня 1962 року. Наступний рубіж — це виконання семирічки по продуктивності праці до кінця 1963 року.

А тому члени бригади і далі будуть виконувати 7-годинні завдання за 5 годин. Для цього вони склали свій бригадний план підвищення продуктивності праці, який передбачає ущільнення робочого часу, запровадження швидкозмінних патронів, освоєння двох суміжних професій кожним свердловальником.

Продукцію молоді свердловальники випускають тільки відмінної якості, а в 1962 році доб'ються права працювати з особистим клеймом. Бригада Володимира Полудня взяла шефство над сусіднім колективом своєї дільниці і допоможе йому до 45-х роковин Великого Жовтня добитися звання бригади комуністичної праці.

Свердловальники запропонували за почином групи передових молодіжних колективів республіки розпочати в місті масове змагання за особистий вклад в дострокове виконання семирічки і перші підсумки цього змагання підвести до дня відкриття ХІV з'їзду ВЛКСМ.

ЗМАГАННЯ за особистий вклад в семирічку тепер розпочалось в більшості комсомольських організацій промислових підприємств і будов Кіровограда. Перш за все, кожен із учасників змагання зобов'язується підвищувати продуктивність праці, бути активним поборником технічного прогресу. Так, комсомольці бригади Лідії Ластовіної з швейної фабрики ставлять перед собою мету — досягти в 1962 році рівня продуктивності праці, запланованого на кінець семирічки. Конкретні зобов'язання розробили і комсомольці агрегатного заводу. Вони трудяться під лозунгом: «Змінне завдання — за п'ять з половиною годин!».

Другою умовою змагання є випуск продукції тільки відмінної якості. Саме так вирішив працювати слюсар заводу «Сільгоспдеталь» Віктор Куркотлов, який при виконанні змінних норм на 140 процентів зобов'язується працювати без браку.

Кожен юнак і дівчина будуть неухильно підвищувати культуру виробництва, удосконалювати його технологію. Виходячи з цього, комсомолец А. Чистяков з будуправління № 1 тресту «Цукробуд» вносить дві раціоналізаторські пропозиції, які дадуть державі 1500 карбованців умовно-річної економії.

Молоді учасники змагання розуміють, що за поручкою поступального руху вперед є всемірне поширення передового досвіду, рівняння на комсомольські маяки. Така третя умова змагання. Саме з цією метою Любов Бабенко і Леонора Ткаченко з в'язової фабрики взяли шефство над відстаючими робітниками.

У КОМУНІЗМ кожен юнак і дівчина хочуть ввійти високоосвіченими людьми. «Вчитись, вчитись і вчитись!» — ця ленінська заповідь сьогодні стає нормою нашого життя. Роста потяг молодих до знань, до освіти. Алла Ігнатенко з вагормонтного заводу і Ніна Лимаренко з швейної фабрики в 1962 році вчитимуться в вищому учбовому закладі. Комсомольці панчішної фабрики склали перспективний план підви-

щення загальноосвітнього рівня. Всі учасники змагання до кінця семирічки повинні мати освіту не нижче середньої.

Кожен учасник змагання особисто бореться за формування людини нового суспільства, за коном життя якої уже сьогодні став моральний кодекс будівника комунізму.

Новий рух сприятиме дальшому розвитку комуністичних відносин. Його ініціатори вважають, що не повинно бути зараз комсомольця, який не брав би активної участі в змаганні за комуністичну працю.

Вже перші підсумки нового змагання говорять про те, що воно займе провідне місце в боротьбі молоді Кіровограда за конкретне втілення в життя великих накреслень ХХІІ з'їзду КПРС.

В. СОКУРЕНКО,

секретар Кіровоградського МК ЛКСМУ.

ЛЮДИНА майбутнього! Як вона? Які риси притаманні їй? ЗУСТРІЧ 3

Що ріднить її з тобою, зі мною, що відрізняє? Про людину майбутнього говорять в цехах заводів і фабриках, сперечаються в гуртожитку і на молодіжних диспутах.

Знову і знову юнаки та дівчата беруть у руки Програму КПРС і цитують основні вимоги комуністичної моралі — моральний кодекс будівника комунізму. Але як розуміти кожен з цих високих принципів, якою ми повинні бачити людину за кожним з них? Знову незгоди, знову суперечки...

— Поглянь, — звертається він, двадцятирічний юнак, до своєї супутниці. — Відбудеться лекція на тему «Моральний кодекс будівника комунізму»... — Давай послухаємо, — пропонує вона. — Це ж про нас. Цікаво, якими ми будемо через 20 років.

І ось ми на лекції. Член Товариства для поширення політичних і наукових знань Борис Лазаревич Шинкар'юв веде нас на зустріч з людиною майбутнього.

Лектор з захопленням говорить про той величчій і неповторній у своїй красі час, в який випало нам щастя жити і творити. Це час, коли здійснюються найдерзновенніші мрії людства, коли радянський народ впевнено приступив до здійснення третьої Програми партії — програми будівництва комунізму.

Сьогодні наших успіхів не можуть заперечувати навіть вороги. А ще не так давно вони силкувалися довести, що комунізм — це безплідна фантазія. І тут лектор досить вдало користується методом порівняння. Він згадує враження від перебування в Росії у перші роки Радянської влади

англійського письменника Герберта Уелса, викладені у книзі «Россия во мгле». Потім співставляє їх з враженнями письменника від пізніших відвідин Росії, коли він побачив, що план ГОЕЛРО успішно здійснюється, і зрозумів, що «кременівський мрійник» — Ленін мав рацію, коли говорив про перемогу соціалізму в нашій країні.

Б. Л. Шинкар'юв, розповідаючи про перемогу нового суспільного ладу, застерігає від утриманських настроїв. Він зауважує, що комуністичне завтра не звалиться з неба, не прийде саме собою. Велична споруда комунізму зводиться натхненною працею радянського народу. І чим успішніше, продуктивніше ми будемо працювати, тим швидше наблизимо здійснення великої мети.

Речі краще пізнаються у порівнянні. Підводячи підсумки економічного змагання двох суспільних систем, лектор наголошує на тому, що соціалізм уже давно довів свої незрівнянні переваги над капіталізмом у головному — у відносинах між людьми, утвердивши у житті закон Людини.

Погляди людей, правила, якими вони керуються, у відносинах між собою, виникають не стихійно, а цілком залежать від політичного і економічного устрою суспільства. Яскравою ілюстрацією тут служить розповідь Вадима Кожевникова про зустріч з американським інженером Біллом Хаусом і характер праці на «удосконаленні» американських підприємств, де управління механізмами розраховано на «дурнів».

Лектор зауважує, що принципи комуністичної моралі, викладені в морально-

А ВИ НАСЛІДУВАЛИ ПОЧИН?

МОЛОДИХ НОВОУКРАЇНЦІВ?

Станемо майстрами КАЧАНИСТОЇ

НАША учнівська виробнича бригада працює вже третій рік. За цей час ми набули певного досвіду у вирощуванні просапних культур і, зокрема, кукурудзи. Виробниче навчання і практика в нас проводяться на базі тракторної бригади О. В. Гіталова.

Виробнича бригада має власний трактор «Беларусь». Цілий сезон він працює то на ділянках, закріплених за бригадою, то на колгоспних полях. Нарівні з механізаторами-гіталовцями працювали десятикласники Микола Сагайдак, Леонід Кононенко, Микола Руденко, Тарас Осипенко, Микола Липовський та інші. Своім трактором учні виконали об'єм робіт у колгоспі, який в переводі на умовну оранку становить 570 гектарів.

Теплим словом, цінною порадою, особистим прикладом допомагали нам у польових роботах Олександр Васильович Гіталов та кращий механізатор його бригади Григорій Маркович Торба.

Досвід старших товаришів і наше юне завзяття допомогли нам виконати свої зобов'язання. Бригада виростила з кожного гектара по 77 центнерів зерна кукурудзи, по 455 центнерів силосної маси, по 32 центнери озимої пшениці.

В наступному році ми думаємо переkritи ці показники. А для цього вже зараз ведемо наполегливу підготовку. На свою площу в 56 гектарів вивезли вже понад 80 тонн перегною. Будемо вирощувати кукурудзу, цукрові буряки, соняшник.

З кожним роком сільське господарство оснащується новітньою технікою. І правильно ставлять питання дівчата-механізатори О. Корінецька, О. Щабельська, О. Чубенко, Л. Лабінська, Л. Кравець, щоб всі дівчата — кукурудзіводи, тваринники, садівники, випускники середніх шкіл оволоділи технічними знаннями.

Ми теж так думаємо і вже працюємо в цьому напрямі. Всі члени нашої виробничої бригади до кінця навчального року досконало оволодіють трактором. І з певністю можемо сказати, що ми, майбутні хлібороби, озброївшись багатим досвідом гіталовців і здобувши знання механізаторів широкого профілю, станемо майстрами вирощування кукурудзи без затрат ручної праці.

Ліда КРАВЧЕНКО, бригадир виробничої бригади Комншуватської середньої школи Новоукраїнського району.

КУКУРУДЗОВОДИ артілі імені Димитрова Компанієвського району вирішили за зимовий час вивести на кукурудзні плантації 7880 тонн перегною. Активну участь в цій роботі бере водій тракторного гнозонавантажувача Аркадій Капіш. Він забезпечує своєчасне завантаження транспорту добривами.

На знімку: Аркадій КАПІШ.

Фото К. Василька.

ШЛЯХАМИ ГІТАЛОВЦІВ

ОКРИЛЕНІ історичними рішеннями ХХІІ з'їзду КПРС і новою Програмою партії, хлібороби колгоспу імені Кірова визначають нові рубежі у виробництві сільськогосподарської продукції. Так, наприклад, колгоспники планують одержати з гектара озимої пшениці по 29,7 центнера на площі 3090 га, кукурудзи по 50 центнерів на площі 810 гектарів.

За прикладом новоукраїнських механізаторів наші кукурудзіводи прагнуть вирощувати качанисту за допомогою комплексної механізації. Зокрема, без затрат ручної праці обійдуться механізовані ланки Миколи Гончара, Федора Сензюка, Григорія Ковтуненка та агрегати Григорія Стеценка і Сергія Гарби. Вони зобов'язалися посіяти, обробити посіви і зібрати качанисту без затрат ручної праці на площі 660 гектарів і одержати по 50—55 центнерів сухого зерна на кожному гектарі.

Зараз механізатори зайняті вивезенням місцевих дозрів на майбутні плантації королеви полів.

Д. АНДРОСОВИЧ, тракторист колгоспу імені Кірова Бобринського району.

Йдуть листи з Умані

Сьогодні Валентина Єлістратова — студентка Уманського сільськогосподарського інституту, а лише кілька місяців тому в артілі «Путь Ильича» вона очолювала комсомольсько-молодіжну ланку кукурудзіводів. Багато попрацювала дівчина з своїм колективом: і добрила вивозила в поле, і пташиний послід збирала, і перегній-сипець для підживлення готувала. А як настала пора сієви, ланкова не відходила від посівного агрегату, турбувалася про глибину заробки зерна.

Зазеленіло поле. Зашурхотіли сапи в дівочих руках, виїхали ґрунтообробні агрегати на плантації. Три міжрядних обробітки в обох напрямках провели механізатори. Після пасивування кукурудзи дівчата провели додаткове штурхання заплінення.

Наступала осінь. Коли Валентину викликав секретар партійної організації Павло Якович Оранський та голова артілі Ганна Араміявна Онщценко, дівчина трохи розгубилася: навіщо це її викликають? А коли з'ясувала причину, радості не було меж. Ще б пак! Її, Валентину, посилають вчитися в сільськогосподарський інститут, вона здобуде професію агронома!

В спогадах дівчини випливає той день, коли вона стала ланковою. Валентина закінчила Дмитрівську середню школу,

але вчитись далі не пішла, хотілося бути разом з своїми подругами, та й вибила дівчину хліборобська справа.

Своєю радістю дівчина поспішила поділитися з подругами, але в останню хвилину, коли згадала про розлуку з ними, на обличчі з'явився легенький смуток. Як же вона буде без таких рідних і милих з дитинства подруг? Може відмовитись? Он і кукурудзу треба зібрати: яка красуня вицвіла, марно потрапили дівчата. «Але ні! Як чудово бути агрономом своєї рідної артілі!»

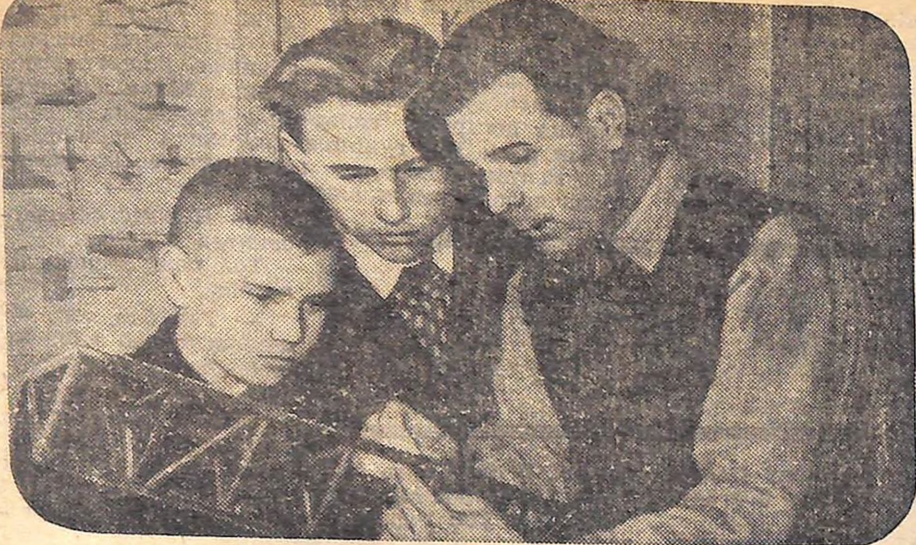
Незабаром Валя відмінно склала вступні екзамени і зараз навчається в інституті. Вона не забуває своїх подруг по ланці, часто надсилає їм листи, ділиться з ними своїми враженнями і мріями на майбутнє, дає поради.

...Закінчилося збирання качанистої. Раділи дівчата, коли довідалися про те, що кукурудза видала більш як по 50 центнерів зерна з кожного гектара. Зраділа цій звістці і Валентина. В своєму листі вона від усього серця дякувала дівчатам за те, що вони з честю довели до кінця почату справу.

Мине кілька років, і вона, Валентина, повернеться до свого колгоспу агрономом, господарем нив широкополіх.

Г. ШЕВЧЕНКО.

с. Костянтинівка Знаменського району.

Творчо працює гурток юних техніків при обласному Палаці піонерів. Діти вивчили всі основні процеси слясарної обробки, виготовили чимало різноманітних інструментів, а зараз приступили до складання діючої моделі стрічкового транспортеру.

На знімку (справа наліво): керівник гуртка А. В. ХОДАШУК з гуртківцями Валерієм БАТІЩЕВИМ і Миколою МИРОШЕНКОМ.

Фото В. Ковпака.

НОТАТКИ ПРО ОДНУ ЛЕКЦІЮ

ЛЮДИНОЮ МАЙБУТНЬОГО

му кодексі будівника комунізму, — це все те краще, чим збагатилось людство за тисячоліття свого існування.

— Моральний кодекс будівника комунізму, — говорить Б. Л. Шинкар'юв, — складається з основних моральних принципів — своєрідних заповідей комуністичної моралі.

В своїй єдності вони відтворюють образ нової людини, образ, сповнений моральної сили і краси. Це, перш за все, людина комуністичної діяльності, яка проявляється в усьому — в житті, праці, у відносинах між людьми.

Ця людина народжується сьогодні. Кращі люди нашого часу — ударники і члени бригад комуністичної праці, передовики змагання — уособлюють в собі риси комуністичної моралі. І перед слухачами постає відважна четвірка — Крючковський, Поплавський, Зіганшин, Федотов, образ невтомного шахтаря Миколи Мамаєва, відважного сталевара заводу «Азовсталь» Воропаєва, який, ризикуючи власним життям, захищає юнака від потоку сталі, що прорвалася. Ось Гананова переходить у відстаючу бригаду, ось білоруський студент пише заяву з проханням послати його першим у космос.

Яскраві, життєві приклади. Особливо вони переконливі у співставленні. Лектор розповідає про те, як 29 японських матросів потрапили в шторм. На судні почалися бійства з-за провіанту. Троє з них потрапило на незаселений острів. Їх підстерігає смерть. Тоді двоє вбивають свого товариша, з'їдають його. Ось яка вона, мораль капіталістичного світу.

Лектор наводить дуже багато прикладів. Це сприяє тому, що розповідь слухається з неослабним інтересом. Але в доборі їх

Б. Шинкар'юв підходить дещо непродумано. В лекції мало місцевих фактів. А ті, що наводяться, мало переконливі. Зокрема, розповідь про хорошу обізнаність О. В. Гіталова з технікою, про те, як він ліквідує поломку автомашини незнайомої марки, звучить слашаво («Через кілька секунд машина рушила»).

Лекція зовсім не пов'язана з місцевим життям. Чому б, наприклад, не розповісти про колективізм і дружбу членів бригади Альбіни Кравцової з заводу «Червона зірка», про взаємодію комсомольців колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, які у важку хвилину прийшли на допомогу товаришам?

Коли лектор говорить про паростки нового, він жодного прикладу не наводить з життя міста. А слід розповісти про одержання в багатьох бригадах зарплати без касира, про робітників, які працюють без контролерів або з власним клеймом, і т. д. А декому й зауважити не завадило б за те, що досі немає хоч би в Кіровограді автобусів без кондукторів, що лише один кінотеатр працює без контролера. Це б зробило лекцію більш конкретною, цілеспрямованою.

Окремо слід сказати про саму побудову лекції. Мова ведеться про моральний кодекс взагалі. Лекція значно виграла б, принесла більше користі, коли б Б. Шинкар'юв детально розвивав викладені в Програмі КПРС окремі принципи морального кодексу, ілюстрував їх потім прикладами, щоб стислі наукові рядки заговорили яскравими, повнокровними образами наших кращих сучасників, тих, хто став для нас маяком в житті і праці.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ.

СЕМІНАР комсомольських вождів

З 20 по 26 грудня ц. р., в два тури, проходив семінар секретарів первинних комсомольських організацій колгоспів і радгоспів.

Учасники семінару прослухали доповіді «Про роботу комітетів комсомолу з молодими механізаторами і тваринниками»; «Впровадження і поширення передового досвіду в сільському господарстві»; «Про керівництво комітетами комсомолу комуністичним змаганням серед молоді»; «Організаційно-політичне зміцнення комсомольських організацій»; «Комуністичне виховання молоді і комітети комсомолу».

На семінарі багато секретарів первинних організацій виступили з розповіддю про свою роботу, обмінялися досвідом. Так, Марія Рудинська з колгоспу «Україна» Новоархангельського району розповіла про роботу бригадних організацій і комсомольських груп. Ніна Касяненко з колгоспу «Україна» Олександрійського району поділилася досвідом вирощування кукурудзи на комсомольських гектарах, Віктор Собко з колгоспу імені Калініна Рівнянського району розповів про внутрішню роботу комсомольського комітету артілі.

В роботі семінару взяли участь секретарі обкому ЛКСМУ О. Мальозаній, О. Ткаченко, Т. Лашевська, К. Неділько, а також завідувачий відділом партійних органів обкому КП України А. Д. Качан і заступник завідувачого відділом партійних органів обкому КП України Г. Ф. Коваленко.

М. ПУТРОВА.

БУТИ НОВИМ МАЯКАМ

Учнівська виробнича бригада Новоігорівської середньої школи — одна з кращих у нашому районі. На закріпленні за нею радгоспом імені Димитрова площа вона щороку одержує високі врожаї зернових та овочевих культур. Тільки кукурудзи на кожному з 15 гектарів у цьому році одержано по 63 центнери. За останні три роки бригада дала радгоспу понад 40 тисяч карбованців чистого доходу.

Все це, так би мовити, арифметика життя. А Микита Сергійович Хрущов вчить нас розпізнавати його алгебру, пам'ятаючи, що «найголовніше, найважливіше в діяльності виробничих бригад полягає в тому, що в них школярям прищеплюються повага до сільськогосподарського виробництва, любов до праці. В них добре поєднується освіта і виховання молоді».

Сорок чотири випускники закінчили за останні три роки Новоігорівську школу, і всі вони залишилися пра-

цювати на полях і фермах рідного радгоспу. Тринадцять юнаків і дівчат, хто відпрацював один-два роки, дирекція та громадські організації радгоспу послали навчатися у середні та вищі спеціальні учбові заклади країни з тим, щоб збагатені знаннями, вони повернулися працювати додому.

З тих, хто трудиться зараз в радгоспі, десятеро вродять сталевих коней. Особливо хороші відзиви школа одержує про роботу ентузіастів тракторної справи Василя Діденка, Миколи Лисенка, Олександра Поліщука та Івана Салтана. Два випускники школи працюють помічниками комбайнерів, три — шоферами, а Володимир Пушнар і Володимир Лонишин непогано справляються з обов'язками доярів.

Дівчата пішли працювати

в рільництво та тваринництво. Знання, здобуті на уроках домоводства, для випускниць використовують, працюючи в швейному цеху павільйону побутового обслуговування, що є при радгоспі.

Варто зустрітися й поговорити з цими юнаками й дівчатами, щоб почути слова вдячності педагогічному колективу школи, очолюваному директором комуністом Петром Васильовичем Мірошніченком, за чудовий трудовий гарт, здобутий у виробничій бригаді.

Багатьох із них бригада виховала, допомогла позбутися негативних рис характеру, виправити поведінку.

Довгий час ходила по школі слава про десятикласника Леоніда Салоду як про бешкетника. І от одного разу на засіданні виробничої ради хтось запропонував:

— Давайте саме йому доручимо керувати бригадою.

Керівник виробничої практики Ніна Максимівна Боса підтримала цю, на перший погляд, необачну пропозицію. І не помилилася. Леоніда тепер не впізнати.

Усвідомивши відповідальність, яка лежить на ньому, він став прикладом для своїх товаришів як у навчанні, так і в поведінці. В тому, що бригада виростила по 63 центнери кукурудзи з гектара, безперечно, є і його особистий вклад.

Радгосп в середньому з кожного гектара кукурудзяних плантацій виростив і зібрав у цьому році по 41,1 центнера зерна. На третьому відділку з'явилися справжні маяки високих врожаїв качанистої — механізатори Євгеній Вербовий, Василь Добровольський та Артем Шпак, ланкови Ольга Слободзян і Галина Лановенко, які на кожному з 227 гектарів зібрали по 50 центнерів.

Члени учнівської виробничої бригади старанно вивчають досвід цих умільців. Вони горять бажанням стати врівень з ними, зустріти XIV з'їзд ВЛКСМ новими успіхами в навчанні й праці. Спостерігаючи, як міцніє творчий зв'язок членів бригади з ветеранами радгоспного виробництва, віриш: бути новим маяком!

Г. ЛОЄВСЬКА,
інспектор шкіл Устинівського райВНО.

ГРАМОТИ ЮНИМ за працю відмінну

ВІДЧУТНУ допомогу подали старшокласники Озерської середньої школи колгоспникам артілі імені Жданова. Силами учнів 7—10 класів було зібрано і вивезено на тік урожай кукурудзи з площі 119 гектарів.

Але найкраще потрудилися на своїй 15-гектарній ділянці члени учнівської виробничої бригади, які одержали кукурудзи в зерні з кожного гектара набагато більше, ніж колгоспники. — по 41 центнеру. Особливо постаралися влітку Надія Тарасенко, Галина Крупа, Катерина Позовна, Зоя Артеменко та інші. Школярі дбайливо угноювали площу, пропривали і спущували сапками міжряддя.

Урожай на учнівських гектарах був би значно вищий, коли б не підвели механізатори з тракторної бригади Федора Боровського. Вони вирізули: культиваторами майже третину рослин, завдали посівам непоправної шкоди. Бракоробів було піддано нищівній критиці на районній нараді кукурудзозоводів. Але ж факт залишається фактом.

Новогеоргієвський райком партії і райвиконком високо оцінили працю юних, відзначили грамотами Озерську школу та її учнівську виробничу бригаду. З приводу цієї події в школі відбувся урочистий збір піонерської дружини. Піонери дали слово ще краще вчитись і працювати, добитись в наступному році врожаю кукурудзи по 50 центнерів з гектара.

М. КОВАЛЕНКО,
рахівник колгоспу імені Жданова.

Перша перемога

У великому будинку, оточеному високими деревами, живе з дочками Раїсою і Наталкою Домна Микитівна Горбач та Сталіса Варич з маленькою донькою. Зовсім недавно переселилися вони сюди з Полтавщини, з села Глобине.

Три подруги — Раїса, Наталка і Сталіса почали працювати на кінзаводі, нічим особливим не виділяючись від інших.

Та довго не могли енергійні комсомолки працювати по-старинні. А тут же почули про діля Ярослава Чижана. Вирішили молоді тваринниці і собі наслідувати почин цього маяка.

Завідуючий свинофермою т. Козін підтримав подруг. Очолила бригаду Раїса Горбач. Дівчата набрали укрупнені групи і зобов'язалися відгодувати державі 3000 голів свиней.

Показники спочатку були невданими: позначилась і відсутність певного досвіду, і погана організація праці на фермі. Але подруг ці труднощі не злякали. Перш за все впровадили правильний розпорядок, раціоналізм годівлі тварин.

Минув час, а з ним прийшли і зрушення: на фермі налагоджено водопостачання, є підвісна дорога, змінилась організація праці.

Дехто говорить, що в роботі свинарок немає нічого особливого. Та це не так. Адже вони ведуть уперту, наполегливу боротьбу за кожний кілограм приросту живої ваги, за зниження собівартості кожного центнера свинини.

В цій боротьбі вже дещо досягнуто. Знято з відгодівлі 1600 голів свиней, готується до здачі ще 900 голів. Незабаром і річне зобов'язання буде виконано.

Це лише перші успіхи подруг.

А. ВЕДЕНЕВ.

Олександрійський район.

ПРИСТРАСНО, З ЗАПАЛОМ

ЩЕ В ШКОЛІ мріяла Зіна про перший свій трудовий день, день самостійного життя, праці. І ось він прийшов: довгожданий, бажаний.

Промайнули шкільні роки, одержано атестат зрілості, медаль: хороші путівки в життя. Роз'їжджались однокласники — хто на комсомольські будови, хто в Донбас, на шахти, хто пробував свої сили, вирішивши вступити до інституту.

— Куди ж ти, Зіно? — запитували подруги.

— Залишаюсь працювати в колгоспі. На ферму піду, — відповіла дівчатом.

— Ти, і на ферму? З медаллю? — щиро дивувались, знизували плечима.

Зіна посміхалася. Все одно ж вчитися вона буде. Як це вони не розуміють? Її чекає сільськогосподарський інститут. А без практичної роботи гуди нічого йти.

І ось перший день роботи на фермі. Набрала групу нетелів, і розпочалися трудові будні з їх турботами і радощами. Рано вставала, пізно поверталась додому. Але встигала проглянути спеціальну літературу по тваринництву, слідувала за газетами. Коли почався розтеп, дні і ночі проводила на фермі.

Зіна не нарікає на себе. Вона задовдена своєю роботою. То нічого, що на перших порах надійла поча від кожної корови своєї групи лише по 2000 кілограмів молока. Адже це лише поча.ок. Початок трудової діяльності. А успіхи неодмінно будуть. Будуть, тому що Зіна Лотар не вміє працювати абияк, тому що в працю вона вкладає весь запал, всю пристрасть.

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

с. Успенка
Онуфріївського району.

Ліній Виступу МОЛОДОГО КОМУНАРА

10 вересня ц. р. був надрукований лист групи комсомольців села Степового Компаніївського району «Рискувати не хочемо». В ньому йшла мова про те, що клуб перебуває в аварійному стані, а будівництво нового приміщення не закінчене через відсутність покрівлі.

Голова виконкому Компаніївської районної Ради депутатів трудящих т. Копотій повідомив редакцію, що нове приміщення клубу вже покрито шифером.

У кореспонденції «На слава готові. А на ділі?», надрукованій в № 112 газети «Молодий комунар», гостро критикувався Новоукраїнський райком комсомолу за погану підготовку комсомольських організацій району до початку навчання в сітці політосвіти.

У відповіді до редакції секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМУ А. Литвин повідомив, що стаття обговорена на засіданні бюро райкому комсомолу, на нараді секретарів первинних організацій. Тепер сітка комсомольської політосвіти переглянута, гуртки укрупнені, кваліфікованими пропагандистами. Бюро райкому комсомолу періодично заслуховує на своїх засіданнях звіти секретарів комсомольських організацій колгоспів та підприємств про хід політнавчання.

ІТО. Сонце в самому зеніті. Микола розстіб-
нув комірець гімнастюрки, попрямував до
багатоповерхового промислового корпусу. Після
трирічної перерви він знову зайшов у пресовий
цех. Знайомий запах машинного масла. Миколі в
цю ж мить захотілося зняти військову форму і
одягти злегка промаслений комбінезон.

— Демобілізований Циганенко прибув у ваше
розпорядження, — чітко відрікомендувався він
секретареві комсомоль-
ської організації фабри-
ки.

Олександр Черній і
привітно посміхнувся,
посипавсь запитання.
Розговорилися про те,
що на фабриці загалом
хороша молодь. Вміє
добре працювати і від-
почивати непогано. Але ж завелось в місті кілька
бешкетників. Отож треба організувати бригаду
сприяння міліції.

Микола Циганенко охоче взявся за доручену
йому справу. Де б він не з'явився з хлопцями,
скрізь привітно зустрічали охоронців громадсько-
го порядку.

Якось темної осінньої ночі Микола повертався
з відділення міліції. Рвучкий північний вітер під-
штовхував у спину, з шумом зривав з дерев ли-
стя. Раптом десь поруч почулося:

— Рятуйте!

Крізь п'ятому Микола помітив кілька силуетів.
Один злодій кинувся втікати, другий, вихопив-
ши ножа, кинувся до дружинника. Роздумувати
було ніколи: з швидкістю блискавки схопив руку
з ножем і звернув її за спину нег'домого...

На рахунку відважного дружинника не один
такий випадок.

БРАТИ

поверх. В одну мить із темряви виринув бандит
і з силою вдарив Миколу ножем.

Лікарня. Дві години складної операції не увін-
чалися успіхом. Микола помер...

Народний суд засудив вбивцю Пешкова до най-
вищої міри покарання — розстрілу.

ЗАГИНУВ М. Циганенко, назавжди пішов з
колективу справжній товариш. Тоді Миколіні
брат Леонід твердо сказав матері:

— Буду в усьому таким, як Микола.

Він поступив працювати на брикетну фабрику,
за короткий час освоїв спеціальність слюсаря.

Ще за життя брата ходив Леонід до начальни-
ка відділення міліції, щоб його теж прийняли в
бригаду сприяння міліції.

— Малій ще, підростеш — і ми тебе з ра-
дістю приймемо.

А зараз груди Леоніда прикрашає значок дру-
жинника.

Щовечора разом з товаришами по роботі, одя-
гає Л. Циганенко кумачеву пов'язку і виходить
на вулиці міста. На рахунку комсомольця — не
один затриманий хуліган. І відрадно, що поруш-
ників громадського порядку стає все менше й
менше.

Так, Леонід став надійною зміною Миколі. Йо-
го теж люблять і поважають люди, бо він щодня,
щогодини робить для них хороше, корисне діло,
пильно охороняє їх спокій.

В. СТРЕЛЬЦОВ,
секретар партбюро Байдаківської брикет-
ної фабрики.

Напередодні канікул

НАБЛИЖАЮТЬСЯ зимові ка-
нікули в школах — пора
веселого і корисного відпочин-
ку дітей. Багато цікавих захо-
дів буде проведено в містах і
селах області. Серед них —
новорічні ранки, бали-маскара-
ди, літературні вікторини, зу-
стрічі з передовиками промис-
лових підприємств, новобудов,
транспорт, сільського господа-
рства.

Значне місце на час канікул
відводиться змаганням з різних
видів спорту. Цікавими мають
бути поєдинки шахістів, баскет-
болістів і волейболістів, резуль-
тати яких увійдуть у залік пер-
шої обласної спартакіади серед
колективів фізкультури шкіл-
інтернатів (з решти видів спар-
такіади змагання відбудуться
весною і влітку).

Нинішні зимові канікули особ-
ливо значенні для школярів

Кіровоградщини. Їх вперше до-
пускають до республіканських
змагань з настільного тенісу,
баскетболу і волейболу, спор-
тивної гімнастики.

Перед відповідальними посє-
динками, які провадитимуться
в першій декаді січня в Києві,
Дніпропетровську, Миколаєві,
Харкові, відбулися обласні зма-
гання. Серед тих, хто боровся
за першість із спортивної гім-
настики, найсильнішими вияви-
лися олександрійські юнаки
Юрій Стороженко, Анатолій
Чорний і Віктор Бєлявцев. У
дівчат перші два місця виборо-
ли кіровоградки Світлана Боб-
рова і Валентина Ернст. Третє
місце дісталось олександрій-
ській школярці Аллі Зарубі.

У тенісистів право захищати
спортивну честь області на рес-
публіканських змаганнях завою-
вали Микола Горбуленко і Ніна
Карпова (Знам'янка), Олек-
сандр Водяницький і Алла Хо-
рольська (Кіровоград), Віктор
Матушин і Світлана Васильєва
(Олександрія).

Юні баскетболісти і волей-
болісти мріяли силами з до-
рослими. Збірна баскетбольна
команда обласного відділу на-
родної освіти прогнала спорт-
сменам кіровоградського «Спар-
така», а дівчата — колективної
швейної фабрики. Юні волей-
болістки також зазнали пораз-
ки — від жінок заводу «Дина-
мік». Зате хлопці взяли реванш
у зустрічі з волейболістами
Кіровоградської школи вищої
літньої підготовки цивільного
повітряного флоту.

П. ІВАНЕНКО.

Наступний номер «Моло-
дого комунара» вийде 1 січ-
ня 1962 року.

Редактор **П. МАРЧЕНКО.**

**В кінотеатрах
МІСТА**

Кінотеатр «Мир» і «КІНЕЦЬ
ДОРОГИ». Початок о 10 год.
ранку, 12, 2, 4 год. дня, 6, 8, 10
год. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «БЕЗ-
ХАРАКТЕРНИЙ ЧОЛОВІК».
Початок о 3 год. 30 хв. дня,
5 год. 40 хв., 7 год. 50 хв., 10
год. вечора.

Кінотеатр ім. Дзержинського.
Для дітей. «ЛІТАЮЧИЙ КО-
РАБЕЛЬ». Початок о 10 год.
ранку і 12 год. дня. «ВЕСЕЛ-
КА». Початок о 1 год. 30 хв.,
3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв.,
7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. ве-
чора.

Цілинному краю — рік

26 грудня минув рік з того дня, коли Указом Пре-
зидії Верховної Ради Казахської РСР у республіці
було утворено Цілинний край.

Найбільша в Радянському Союзі житниця стає
районом потужної індустрії.

Невпинно розвивається і удосконалюється сіль-
ськогосподарське виробництво. 1961 рік довів, що
там, де правильно ведуть сільське господарство, на-
віть в умовах посухи одержують високі врожаї.
Тепер думи, сподівання і діла цілинників зв'язані з
перетворенням в життя добрих порад М. С. Хру-
шова: раз і назавжди покінчити з травопіллям, пе-
рейти на просапну систему землеробства, відкрити
простір кукурудзі, горохові, бобам, цукровим бу-
рякам.

Цілинники ведуть уперту боротьбу за врожай
наступного року: до весняних робіт підготовлено
близько 14 мільйонів гектарів земель — без малого
чотири п'ятих усього яргого кліна. Ніколи такого
ще не бувало. За літо піднято додатково один міль-
йон гектарів цілини. Посиленими темпами провади-
ться ремонт тракторів, посівних, ґрунтообробних
машин.

(ТАРС).

Найкращі спортсмени року

МОСКВА. 27 грудня. (ТАРС). Федерація спортивної преси і
радіо СРСР провела серед спортивних журналістів традицій-
ний новорічний опит, в результаті якого визначено найкращих
спортсменів Радянського Союзу за 1961 рік:

1. Валерій БРУМЕЛЬ — легка атлетика.
2. Юрій ВЛАСОВ — важка атлетика.
3. Ірина ПРЕСС — легка атлетика.
4. Ігор НОВИКОВ — сучасне п'ятиборство.
5. Тамара ПРЕСС — легка атлетика.
6. Лев ЯШИН — футбол.
7. Михайло БОТВИННИК — шахи.
8. Тетяна ШЕЛКАНОВА — легка атлетика.
9. Валентина СТЕПІНА — ковзанярський спорт.
- 10 і 11 місця поділили Юрій МЕЛІХОВ — велосипедний спорт і Віктор КОСИЧКІН — спорт.

У КУБИНСЬКИХ ДРУЗІВ

ЮНІ ПОСЛАНЦІ Куби з притаманною
їм завзятістю виправдовують виявле-
не революційним урядом довіря — оволо-
дівають сільськогосподарськими маши-
нами в Бобринецькому училищі механі-
зації сільського господарства (знімки
згорні вниз).

На заняттях кубинці — майбутні ме-
ханізатори навчаються практично запус-
кати і водити трактори, самостійно пра-
цювати на комбайнах. В цьому їм бага-
то допомагають їх щирі радянські друзі.
Ось і зараз вільний від занять час ку-
бинець Хосе Луїз Кастро (ліворуч) і
юнак з колгоспу «Україна» Онуфрій-
ського району Володимир Норов про-
водять біля трактора «Беларусь» (знімок
№ 2).

А в цей час у читальному залі (зні-
мок № 3) Іван Шеремет, колгоспник ар-
тілі «Зоря комунізму» Знам'янського
району (ліворуч), допомагає своєму дру-
гові Раймундо Карреро читати «Історію
Великої Вітчизняної війни Радянського
Союзу 1941—1945 рр.».

Прибуття пошти з далекої Куби в Бо-
бринець — радісна подія. Ось одержав
листа Мартінес Касільдо (праворуч).

— Зараз наш кооператив, — читає
М. Касільдо, — успішно готується до по-
сівної кампанії. Хороше працюється в
кооперативі!

Від такої приємної звістки сяють об-
личчя його друзів Крус Хуана і Хосе
Молінедо. (знімок № 4).

ИДЕ ГАЗ

Уміють юні кубин-
ці добре навчатися,
уміють добре й від-
почивати. За при-
кладом своїх радянських друзів вони
створили хор. Дуже подобаються їм ро-
сійські пісні «Смело, товарищи, в ногу»,
«Если бы парни всей земли». Тепер час-
то вони співають їх. Заслуженим успіхом
серед учнів училища користується і ку-
бинський ансамбль народних інструмен-
тів.

Фото В. КОВПАКА.

НАШ АДРЕСА

ГАЗЛІ. (ТАРС). Почалися виробничі ви-
пробування нового газопроводу Газлі—Ка-
ган. Ця магістраль зв'язала найбільше з
країни родовище природного газу з діючим
зараз газопроводом Джаркал—Бухара—
Самарканд—Ташкент. Головна узбецька
магістраль щодоби одержуватиме з Газлі
більше чотирьох мільйонів кубометрів при-
родного газу.

Цим починається експлуатація найбіль-
шого в нашій країні родовища «голубого
палива», яке забезпечуватиме природним
газом не тільки Узбекистан і Казахстан,
але й великі промислові райони Уралу. Те-
пер звідси провадиться будівництво найпо-
тужнішого в світі газопроводу, перша чер-
га якого стане до ладу через два роки.

В Індонезії створено оперативний штаб

ДЖАКАРТА. (ТАРС).

Президент Індонезії Сукар-
но створив сьогодні опера-
тивний штаб по визволенню
Західного Ірану. Його очо-
лює заступник начальника
штабу армії бригадний гене-
рал Ахмед Джані.

Новий штаб, заявив Джа-
ні, «координуватиме всі дії
збройних сил з метою визво-
лення Західного Ірану від
голландців».

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря —
50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного
комітета ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Облвидав, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

БК 00749. Зам. № 8789. Т. 27.000.